

лѣмо гонѣніе на цѣрква та, коѣто бѣше во 'Іерусалимъ: и сички те се разпржснѣха по околны те страны 'Иудейски и самарійски, ѿсвѣтъ апостолы те.

2 Я нѣкои челоувѣцъ влагоговѣйни погрѣвоха стѣфана, и направиха голѣмъ плачь надъ него.

3 Я самъ ѡзловѣваше цѣрква та, понѣже влѣзеше въ къщи те, и влѣчеше мжѣ и жены и предаваше ги въ темница та.

4 Я ома който се распржснѣха, ѡвходѣха и проповѣдоваха слово (Бжїе).

5 И Філіппъ като слѣзе въ самарійскїятъ градъ, проповѣдовахе ѡмъ Хрѣта.

6 И внимѣха народи те єдинодушнѡ на онова шото говореше Філіппъ, понѣже слѣшаха и глѣдаха сами они чѣдеса та който правеше.

7 Защо то дѣхове нечїстїи вѣкаха съ голѣмъ глѣсъ, и ѡзлѣзѣха ѡ мнозина който ги ѡмаха: и мнозина разслаблени и хрѣми се ѡцѣлиха.

8 И вѣдѣ голѣма радостъ въ тоа градъ.

9 Я нѣкои челоувѣкъ, ѡмето мѡ сїмонъ, бѣше по на прѣдъ въ градъ и правеше волхвованїе, и оудивлѣваше самарійскїятъ народъ,

защо то се казѣваше че є голѣмъ нѣкой.

10 На когото сички те ѡмѣлко до голѣмо внимѣха, и говорѣха: тоа є голѣма та сила Бжїа.

11 И глѣдаха съ вниманїе на него, зашто много време ги привѣдеше во ѡзмлѣнїе со свои те волхвованїа.

12 Но кога то повѣрѣваха Філіппъ, който влаговѣствѣваше за царство то Бжїе, и за ѡмето Исѣсъ Хрѣтово, кржѣвахасе и мѣжїе и жены.

13 И самъ сїмонъ повѣрѣва, и като се кржсти, седѣше оу Філіппа: и понѣже глѣдаше че бѣватъ ѡ него голѣми чѣдеса и знаменїа, чѣдешесе съ велико оудивлѣнїе.

14 И като чѣха апостоли те който бѣха во 'Іерусалимъ, зашо самарїа прїл слово то Бжїе, пратиха ѡмъ Петра и 'Іѡанна.

15 Който като слѣзоха (въ самарїа) помолїхасе за нихъ да прїиматъ Дхъ стѣи.

16 Защо то іоше не бѣше слѣзналъ Дхъ стѣи ни на єдногѡ ѡ нихъ, но токму бѣха кржтени во ѡмето на-Гѣа Исѣса.

17 Тогава си тѣриха ржїе те на нихъ, и прїимаха Дхъ стѣаго.

18 И като видѣ сїмонъ,